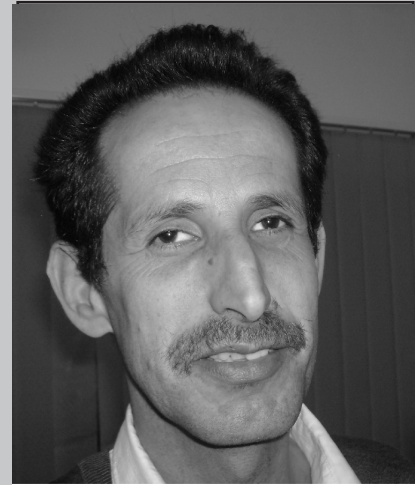

درکبژیر

هیدایهت جه مال قهره داخی

-۱-

پیش ماوه بهک له مه و بهر به کاری برادره ریکم، ریگام که و ته یه کیک له به ریوه به رایه تییه کی گشتی له یه کیک له وهزاره ته کانسی ئەم حکومتی هه ریتمه ی خۆمان، له وئ بابە تیکی زۆر سهیر و سه مه ره م بین ی ئه ویش ئەوه بوو که به ریژیک هات زۆر ماندوو شه که ت دیار بوو که له لایه ن سه ره جه م کارمه ندان و فه رمان به رانی به ریوه به رایه تییه گشتیه که وه ناسرا بوو، دیار بوو که پیشتر فه رمان به ری ئه وئ بوو بۆیه له وئ فه رمان به ر و کارمه نده کان پرسیار یان لیکرد که بۆ وا ماندوو ی؟ ئه ویش زۆر به بیزاریه وه وه لآمی دانه وه و گوتی هه ر وازیئن. به لآم دیار بوو برادره ران کۆلیان لی نه دا، بۆیه ئه ویش ناچار رازی دل ی خۆی کرده وه زۆر به بیزاری و گوتی: من له لای ئیوه فه رمان به ر بووم به ناو نیشانی ته کنیکی، که چی ئیمسال

به هۆی راده ی ته وای ته مه نه وه خانه نیشن کراوم، به لآم به ناو نیشانی به ریوه به ری پۆلیس. برادره رکانیش گوتیان جا بی به لآ بی زه ره ته؟ یانه سیبه و بۆت ده رچوو، ئه ویش به بیزاری وه گوتی: یانه سیبی چی، ئەوه بژیوی یه کیکی تره خۆم چۆن گونا هبار ده که م چوار دانه مانگه راکه راکه مه تا وه کو ئیستا بۆ ئه وه ی راست ی بکه مه وه به لآم بۆم ته وای نابیت. پیاو که ئەم جوړه دیاردانه ده بین ی ده بیت سه لاوات لیدات چونکه ته نها خوا به سۆز و به زه یی خۆی و خاتری خۆشه و یستی خۆی چاکی بکات ئەگینا له ده سه لاوی دل سۆزان خه مخۆرانی کۆمه لگا نه ماوه.

-۲-

دیاردیه کی تری سهیر و سه مه ره که ناو به ناو روو ده دات، زیاتر روو به رووی دادگا کان ده بیت وه، له لایه ن وهزاره تی شه هیدانه و ئه ویش ئه وه یه که ئەو فه رمان به ری که دانرا وه بۆ راپه راندنی مامه له ی شه هیدان بۆ که سوکاریان که خاوه ن شه هیدن بۆ مه به ستی برینه وه ی موچه بۆیان، لیژده ا سهیر له وه دایه که فه رمان به ره که ی وهزاره ت هه مان داواکاری روو به رووی سه ره جه م که سوکاری شه هیدان ده کاته وه و بی پۆلین کردنیان وه کو داوا کردنی (به لگه نامه ی کۆچی دوا یی و شه هید و دابه شنامه ی شه رعی و به لگه نامه ی پیسپی ری و لایه نگری ئەنجوومه ن و

فۆتۆکۆپی سه ره جه م پیناسه کان و... هتد) به لآم ئەمانه هیچی کیشه نییه، مافی ئەم به لگه نامه فه رمیانه داوا بکه ن بۆ گه یشتن به زانیاری ته وای ده رباره ی شه هید و که سوکاری تا وه کو راست ی و دروست ی شه هید و که سوکاریان و میراتگری روون بی، تا وه کو که سیان بی به ش نه بن له مافه کان یان، به لآم ئەوه ی کیشه یه و سهیر ئەوه یه وه کو له سه ره وه نیشانم پیدایا وازی نه کردنه له گه ل شه هیدکی خیزاندار که مندالی ناکامی له پاش به جی ما بیت، له گه ل شه هیدکی سه لئ به هه مان چه شن داوا ی به لگه نامه ی پیسپی ری ده که ن له که سوکاری و په وانه ی دادگا ی ده که ن، له ویش بۆ خۆی کیشه دروست ده بیت، چونکه هاوولاتی تینا گات که یه کی که کۆچکردوو که مندالی ناکامی له پاش به جی نه ماب ی به لگه نامه ی پیسپی ری ناو ی، چونکه وهزاره تی شه هیدان داوا ی کردوو و ده زانی ت دادگا مه به ستیه تی بۆی نه کات ده بی دادگا دانیشی وانه ی بۆل یته وه و تی بگه یه ن ئه ویش ئەگه ر تی بگات (قه ناعه ت) بکات که له وانه یه هه ر به گز فه رمان به ره که ی دادگا دا بجیت وه یا خود زوویر بی، بۆیه هیوادار ین ئەو فه رمان به رانه زانیاری ته وایان پیبدر ی سه بهاره ت به و به لگه نامه ی که داوا ده کری تا وه کو گرفت بۆ هیچ لایه ک دروست نه بیت.